

317.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 lutego 1950 r.

w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze, ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej niektórych świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń na rok kalendarzowy 1950 oraz zwolnienia niektórych świadczeń w naturze od podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 ust. 6 i 8 oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, co następuje:

§ 1. Wartość całodziennego wyżywienia w formie posiłków w stanie przyrządzonym, wydawanych pracownikowi, jego współmałżonkowi oraz członkom rodziny pracownika w rozumieniu art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń w miejscu pracy bądź w lokalu wskazanym przez pracodawcę do spożycia na miejscu lub zabrania ze sobą — ustala się w wysokości 105 zł. Przy wydawaniu tylko obiadów wartość tego posiłku ustala się w wysokości 65 zł, a przy wydawaniu tylko kolacji lub śniadań — w wysokości po 20 zł za każdy posiłek.

§ 2. Wartość pieniężną bezpłatnego mieszkania służbowego przyjmuje się według ustawowych norm czynszu. W razie udzielenia przez pracodawcę mieszkania służbowego w formie odpłatnej według cen niższych od ustawowych norm czynszu, doliczeniu do wartości pieniężnej podlega różnica pomiędzy ustawową normą czynszu, a kwotą faktycznie zapłaconą przez pracownika.

§ 3. Wartość pieniężną światła przyjmuje się według zużycia i obowiązującej w danej miejscowości ceny energii elektrycznej lub gazu. W razie niemożności ustalenia wartości światła w sposób wyżej wskazany, wartość jego przyjmuje się w wysokości 100 zł miesięcznie od jednej izby.

§ 4. Wartość pieniężną opału przyjmuje się w wysokości 265 zł miesięcznie od jednej izby w okresie pełnego roku.

§ 5. 1. Wartość pieniężną 1 tony węgla, jak również równoważność 750 m³ gazu, odpowiadających 1 tonie węgla, jako deputatu branżowego, ustala się na 2.680 zł.

2. Ryczałt wartości pieniężnej świadczeń w naturze w postaci węgla, jako deputatu branżowego, ustala się w ten sposób, że przysługującą rocznie ilość węgla na podstawie przepisów układu zbiorowego pracy, wycenioną na podstawie ust. 1, dzieli się przez ilość okresów wypłaty wynagrodzenia w roku kalendarzowym; iloraz tej sumy stanowi podstawę opodatkowania w poszczególnym okresie wypłaty wynagrodzenia.

§ 6. Wartość pieniężną użytkowania roli przyjmuje się w sumie odpowiadającej dwu kwintalom żyta z jednego hektara ziemi ornej, liczoną według miejscowych cen wolnego rynku.

§ 7. Wartość pieniężną ordynarii i innych świadczeń w naturze, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych w rozumieniu przepisów o podatku gruntowym oraz ryczałty wartości pieniężnych tych świadczeń ustala się na czas obowiązywania powyższego układu w wysokości i według zasad zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1950 r. w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze oraz ustalania ryczałtów pieniężnych tych świadczeń, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych (Monitor Polski Nr A-7, poz. 71), które obowiązuje do czasu obowiązywania układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. dla robotników i pracowników rolnych, zawartego pomiędzy Przedsiębiorstwem Państwowym „Państwowe Gospodarstwo Rolne” a Związkiem Zawodowym Robotników i Pracowników Rolnych R. P.; w razie zmiany układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. postanowienia zarządzenia z dnia 10 stycznia 1950 r. należy nadal prowizorycznie stosować do czasu wydania nowego zarządzenia w tej sprawie.

§ 8. Ustala się następujące ryczałty wartości pieniężnej świadczeń w naturze (deputatów branżowych), otrzymywanych na podstawie obowiązujących układów zbiorowych pracy:

1) przez pracowników podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego na czas obowiązywania układu zbiorowego pracy z dnia 28.VI.1949 r. w przemyśle cukrowniczym — wartość pieniężną 1 kg cukru na 155 zł,

2) przez pracowników Lasów Państwowych — na 565 zł za 1 metr przestrzenny (mp.) szczap; deputat obejmuje szczypy sosnowe w ilości, przewidzianej szczególnymi przepisami,

3) przez pracowników przedsiębiorstwa „Polski Monopol Zapalczany” — na 300 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 70 pudełek zapalek,

4) przez pracowników przemysłu fermentacyjnego:

a) zatrudnionych w browarach, rozlewniach, słodowniach, siarkowniach chmielu — na 1.050 zł dla rodzinnych i 700 zł dla samotnych miesięcznie; ryczałt obejmuje 1 litr piwa dziennie oraz otrzymywany częściowo odpłatnie węgiel w ilości 2 tony dla rodzinnych i 0,8 tony dla samotnych rocznie,

b) zatrudnionych w branży winiarskiej — na 1.050 zł dla rodzinnych i 700 zł dla samotnych miesięcznie; ryczałt obejmuje 5 butelek wina owocowego á 0,7 litra lub 8 litrów płynnego owocu lub 2 litry syropu oraz otrzymywany częściowo odpłatnie węgiel w ilości 2 tony dla rodzinnych i 0,8 tony dla samotnych rocznie,

5) przez pracowników przemysłu skórzanego w garbarniach oraz pracowników Centrali Skór Surowych — na 300 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 1 kg skóry twardej oraz 30 dm² skóry miękkiej rocznie,

6) przez pracowników przemysłu tłuszczowego — na 350 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 1 litr oleju lub 1 kg mydła,

7) przez pracowników przemysłu naftowego:

a) na 300 zł miesięcznie dla rodzinnych; ryczałt obejmuje 8 kg nafty w okresie jesiennym i zimowym oraz 6 kg w okresie letnim i wiosennym miesięcznie, lub w przypadkach korzystania ze światła elektrycznego: po 30 kwh od 1 października do 31 marca oraz po 20 kwh od 1 kwietnia do 30 września miesięcznie,

b) na 150 zł miesięcznie dla samotnych; ryczałt obejmuje 50% świadczeń w naturze podanych pod a).

§ 9. Ustalone w niniejszym zarządzeniu ryczałty mają zastosowanie tylko w razie wydawania świadczeń w naturze. W przypadkach wypłacania równoważności świadczeń w pieniądzu opodatkowaniu podlega cała równoważność pieniężna.

§ 10. Świadczenia w naturze w postaci zniżek biletów dla pracowników i członków ich rodzin przy przejazdach środkami masowej lokomocji nie stanowią wynagrodzenia, podlegającego podatkowi od wynagrodzeń.

§ 11. Zwalnia się od podatku od wynagrodzeń następujące świadczenia w naturze, przysługujące i otrzymywane w ramach układów zbiorowych pracy:

1) przez pracowników przedsiębiorstw państwowych: „Lot”, „Państwowa Komunikacja Samochodowa” i „Państwowa Żegluga Śródlądowa” — w postaci bezpłatnych przejazdów oraz przez pracowników przedsiębiorstwa „Orbis” — w postaci bezpłatnego używania wagonów sypialnych,

2) przez pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” w postaci bezpłatnych przejazdów dla siebie i rodziny,

3) przez pracowników zatrudnionych w górnictwie — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie karbidu celem oświetlenia mieszkań w przypadkach, gdy w mieszkaniach nie zainstalowano światła elektrycznego lub gazowego, a ponadto dla pracowników przemysłu solnego w postaci 10 kg soli miesięcznie,

4) przez pracowników Polskiego Monopolu Zapalczanego — w postaci otrzymywanych częściowo odpłatnie odpadków drzewnych w ilości 600 kg rocznie,

5) przez pracowników przedsiębiorstw energetyki — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie prądu elektrycznego w ilości 60 kwh po 50 gr miesięcznie oraz 190 kwh po 2 zł miesięcznie,

6) przez pracowników przemysłu mięsnego — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie, t. j. po cenie kosztu własnego węgla w ilości 170 kg dla rodzinnych i 66 kg dla samotnych miesięcznie,

7) przez pracowników zakładów podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Spożywczego — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie węgla w ilości 2 tony dla rodzinnych i 0,8 tony dla samotnych rocznie,

8) przez pracowników gospodarstw leśnych — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie chrustu grubego lub gałęzi w ilości 1 mp. miesięcznie,

- 9) przez pracowników Polskiego Radia — w postaci bezpłatnego abonamentu radiofonicznego,
10) przez pracowników Filmu Polskiego — w postaci 8 bezpłatnych biletów do kin miesięcznie,
11) przez pracowników Zjednoczenia Przemysłu Cukrowniczego i podległych mu fabryk — w postaci otrzymywanych częściowo odpłatnie po cenach hurtowych 2 kg wyrobów cukierniczych nabywanych za pośrednictwem rad zakładowych i kół związków zawodowych,
12) przez pracowników podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego — w postaci otrzymywanych:

- a) częściowo odpłatnie: 10 kg cukru miesięcznie dla pracownika rodzinnego oraz 5 kg miesięcznie dla pracownika samotnego po cenie hurtowej (art. 74. VII układu zbiorowego pracy w przemyśle cukrowniczym) oraz 600 kg rocznie drzewa dla pracownika rodzinnego i 300 kg rocznie drzewa dla pracownika samotnego po cenie kosztów własnych (art. 74 powołanego układu),
b) bezpłatnie: gorącej słodzonej kawy oraz słodzonej mięty parzonej, wydawanych pracownikom cukrowni w okresie kampanii z wyjątkiem pracowników biurowych (art. 75 powołanego układu zbiorowego pracy).

§ 12. Pkt. 6 § 1 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1949 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-19, poz. 285) otrzymuje brzmienie:
„6) wartość wydawanych bezpłatnie lub częściowo odpłatnie pracownikom na podstawie układów zbiorowych pracy odzieży ochronnej i roboczej oraz premii otrzymywanych przez pracowników z powodu przedłużenia okresów używania ubrań poza czasokresy zużycia, ustalone w umowach zbiorowych”.

§ 13. W § 5 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 maja 1949 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie częściowego lub całkowitego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-34, poz. 496) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt. 1 wyrazy: „800 zł” zastępuje się wyrazami: „1.300 zł”,
2) w pkt. 2 wyrazy: „650 zł” zastępuje się wyrazami: „1.000 zł”.

§ 14. Przepisy §§ 1—10 oraz § 11 pkt. 1—9 i pkt. 12 niniejszego zarządzenia dotyczą świadczeń w naturze, wydanych po dniu 31 grudnia 1949 r., a należnych za czas od 1 stycznia 1950 r. do 31 grudnia 1950 r., zaś przepisy § 11 pkt. 10 i 11 dotyczą świadczeń, wydanych po dniu 31 grudnia 1948 r. i należnych za czas od dnia 1 stycznia 1949 r. do 31 grudnia 1950 r.

§ 15. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą przepisów:

- 1) § 11 pkt. 10 i 11, §§ 12 i 13 pkt. 2 — od dnia 1 stycznia 1949 r.,
2) § 13 pkt. 1 — od dnia 1 kwietnia 1949 r.,
3) pozostałych — od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z E. Szyr

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ K. Rusinek

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

J. Dąb-Kocfoł